

3. Przesłanie Ojca Świętego do Prefekta Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

Do Księdza Kardynała FRANCISZKA ARINZE
Prefekta Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

1. Miło mi, czcigodny Bracie, że mogę przekazać Ci serdeczne pozdrowienie, które rozszerzam także na kardynałów, arcybiskupów, biskupów i księży zebranych na sesji planarnej tej to Kongregacji. Wiem, że podczas niej rozważa się tematy o wielkim znaczeniu, które również dobrze mieszczą się w zadaniach tego specjalnego Roku Eucharystii.

Przekazuję wszystkim wyrazy mojej serdecznej bliskości. Niektórzy z uczestników sesji plenarnej od lat współpracują z dykasterią, inni zaś dopiero co zostali obdarzeni tą odpowiedzialnością. Pięknie jest widzieć, jak z ostatnimi nominacjami Kongregacja nie tylko powiększa liczbę swoich członków, ale także staje się bardziej reprezentatywna dla Kościoła rozpowszechnionego na wszystkich kontynentach.

Do każdego kieruję moje podziękowanie. W sposób szczególny wyrażam wdzięczność Księdzu Kardynałowi za słowa życzliwości i zapewnienie o szczególnej modlitwie, które zostały mi przekazane w imieniu wszystkich, jak również za szlachetne zaangażowanie, z jakim kieruje dykasterią.

2. Podczas obecnej sesji specjalną uwagę skierowano przede wszystkim na prace wykonane w ostatnich latach przez Kongregację zgodnie z planem duszpasterskim, na który wskazałem całemu ludowi Bożemu, zapraszając go do coraz większego zgłębiania „sztuki modlitwy” (por. *Novo millennio ineunte*, 35). Szczególnie jestem wdzięczny Kongregacji za szybkie wcielenie w życie wskazań encykliki *Ecclesia de Eucharistia* oraz listu apostołskiego *Mane nobiscum, Domine*, poprzez przygotowanie najpierw instrukcji *Redemptionis Sacramentum*, a potem *Suggerimenti e proposte* na Rok Eucharystii. Wyrażam nadzieję, że dzięki tym dokumentom wspólnota chrześcijańska będzie wzrastała w miłości do Najświętszego Sakramentu i będzie wspomagana w coraz godniejszym sprawowaniu Ofiary eucharystycznej, w zgodzie z normami liturgicznymi, a przede wszystkim w autentycznym wewnętrznym uczestnictwie.

3. W tej perspektywie w porządku dnia sesji plenarnej dużego znaczenia nabiera temat *ars celebrandi*, rozpatrywany w świetle teologicznej wizji liturgii, która wypływa z konstytucji soborowej *Sacrosanctum Concilium*. Liturgia jest czynnością, którą spełnia sam Chrystus, jako najwyższy i wieczny Kapłan nowego Przymierza, łącząc z sobą całe swoje Mistyczne Ciało (por. Konstytucja *Sacrosanctum Concilium*, 7). Przede wszystkim w celebracji eucharystycznej, żywym uobecnieniu misterium paschalnego, Chrystus jest obecny, a Jego działanie udziela się i jest przyswajane na różne sposoby naszemu człowieczeństwu, które potrzebuje słów, znaków i obrzędów. Skuteczność takiego działania to owoc dzieła Ducha Świętego, ale wymaga także odpowiedzi człowieka. *Ars celebrandi* wyraża właśnie zdolność wyświęconych szafarzy i całej wspólnoty zebranej dla celebracji, do uobecniania i przeżywania sensu każdego aktu liturgicznego. To sztuka, która tworzy całość wraz ze zdolnością kontemplacji i harmonii chrześcijańskiej. Trzeba pozwolić, byśmy przez obrzędy i modlitwy zostali dosięgnięci i wewnętrznie przeniknięci przez Tajemnicę.

4. Szczególna uwaga w związku z tym została zwrócona na **homilię**, którą Sobór przedstawia jako istotną część akcji liturgicznej w służbie słowu Bożemu (por. Konstytucja *Sacrosanctum Concilium*, 52). Ma ona inny charakter niż zwyczajna katecheza i od tego, kto ją głosi, wymaga podwójnej odpowiedzialności: wobec Słowa i wobec Wspólnoty. Homilia powinna sprzyjać jak najbardziej intymnemu i owocnemu spotkaniu między Bogiem, który mówi, a wspólnotą, która słucha. Ważne jest, aby nie brakowało jej szczególnie w niedzielnej Eucharystii. W kontekście nowej ewangelizacji homilia stanowi cenną, a dla wielu jedyną, możliwość formacji.

5. Innym tematem, na który zwraca uwagę sesja plenarna, jest **formacja liturgiczna**, stanowiąca fundamentalną część przygotowania przyszłych prezbiterów i diakonów, ustanowionych szafarzy i zakonników, a także stały wymiar katechezy dla wszystkich wiernych. Ważne jest, by we wspólnotach parafialnych, w stowarzyszeniach i ruchach kościelnych zapewniono odpowiednie ścieżki formacyjne, tak by liturgia była lepiej znana w bogactwie swojego języka i stawała się w pełni przeżywana.

W zależności od stopnia, w jakim się to będzie czynić, będzie się też doświadczać jej dobroczynnego wpływu na życie osobiste i wspólnotowe.

6. Zachęcam zatem Waszą dykasterię do wytrwania w serdecznej i pełnej zaufania współpracy z Konferencjami Episkopatów i poszczególnymi biskupami, w obowiązku zaangażowania dla promowania liturgii. Reforma liturgiczna Soboru Watykańskiego II przyniosła wielkie owoce, lecz należy przejść „od odnowy do pogłębienia” (por. List apostolski *Spiritus et Sponsa*, 6), by liturgia znaczyła coraz bardziej życie poszczególnych osób i wspólnot, stając się źródłem świętości, komunii i zapału misyjnego.

Wielkie jest zadanie powierzone dykasterii, której Ksiądz Kardynał przewodniczy. Niech działanie Ducha Świętego i maczyna pomoc Maryi uczynią urodzajnym każdy Wasz wysiłek. Towarzyszę Wam moją modlitwą, błogosławiąc Was wszystkich i tych, którzy współpracują we wszechstronnej działalności dykasterii.

Z Polikliniki Gemelli, dnia 3 marca 2005 r.

Jan Paweł II

(Tłum. Ks. Arkadiusz Wuwer)

4. Ojciec Święty o modlitwie Psalmów

Podajemy informacje na temat kolejnych katechez Ojca Świętego o Psalmach:

21 lipca 2004: **PSALM 119, 105-112 – PRAWO BOŻE ŚWIATŁEM I DZIEDZICTWEM**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 38-39.

28 lipca 2004: **PSALM 16 – BÓG NAJWYŻSZYM DOBREM**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 39-40.

4 sierpnia 2004: **PIEŚŃ FLP 2,6-11 – CHRYSZTUS SŁUGA BOŻY**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 40-41.

18 sierpnia 2004: **PSALM 110 – MESJASZ KRÓLEM I KAPŁANEM**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 41.

- 1 września 2004: **PSALM 115 – CHWAŁA PRAWDZIWEGO BOGA**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 42.
- 15 września 2004: **PIEŚŃ AP 1C-2A. 5B-7 – GODY BARANKA**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 43.
- 27 września 2004: **PIEŚŃ 1 P 2,21-24 – DOBROWOLNA MEKA CHRYSYTA, SŁUGI BOŻEGO**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 44.
- 29 września 2004: **PSALM 45,2-10 – ZAŚLUBINY KRÓLA [1]**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 45.
- 6 października 2004: **PSALM 45,11-18 – ZAŚLUBINY KRÓLA [2]**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 46.
- 13 października 2004: **PIEŚŃ EF 1,3-10 – BÓG ZBAWCA**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 1/269, s. 47.
- 20 października 2004: **PSALM 49, 1-13 – MARNOŚĆ BOGACTW [1]**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 33.
- 27 października 2004: **PSALM 49, 1-13 – MARNOŚĆ BOGACTW [2]**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 34.
- 3 listopada 2004: **PIEŚŃ AP 4,11; 5,9. 10. 12 – HYMN ODKUPIONYCH**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 35.
- 10 listopada 2004: **PSALM 62 – POKÓJ BOŻY**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 36.
- 17 listopada 2004: **PSALM 67 – NIECH WSZYSTKIE NARODY WYŚLAWIAJĄ BOGA**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 37.
- 24 listopada 2004: **PIEŚŃ KOL 1,11C-20 – CHRYSYTA POCZĄTKIEM CAŁEGO STWORZENIA I ZMARTWYCHWSTANIA**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 38.
- 1 grudnia 2004: **PSALM 72,1-11 – KRÓLEWSKA WŁADZA MESJASZA**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 39.
- 15 grudnia 2004: **PSALM 72,12-19 – KRÓLESTWO POKOJU I BŁOGOSŁAWIEŃSTWA**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 40.
- 12 stycznia 2005: **PIEŚŃ AP 11,17-18; 12,10B-12A – SĄD BOŻY**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 3/271, s. 42.
- 26 stycznia 2005: **PSALM 116 a – DZIĘKCZYNIENIE**, „L'Osservatore Romano” 26 (2005) 4/272, s. 52.